

Rep. Nr.21/11

*

AR. NA-008-09

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing
16 mei 2011

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP

KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van

**RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE**, openbare
instelling van sociale zekerheid, met zetel te
1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Verzoeker, voor wie zijn verschenen, dr. C...,
geneesheer-inspecteur directeur, en de heer D...,
attaché, ambtenaren bij verzoeker.

Tegen

Mevrouw A..., verpleegkundige, wonend te
XXXX,

Verweerster, met als raadsman, mr. B...,
advocaat te XXXX.

*

* *

Op de openbare terechtzittingen van 21 februari 2011 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 8 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV;

*

* *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- het dossier neergelegd door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle;

- het verzoekschrift van verzoeker neergelegd op 16 maart 2009 en aangetekend toegezonden aan verweerder op 17 maart 2009;
- de verklaring van verschijning van 23 maart 2009;
- de besluiten van verweerder van 15 juni 2009 en 30 augustus 2010;
- de besluiten van verzoeker van 2 juli 2009;
- het gezamenlijk verzoekschrift tot vaststelling van een rechtsdag van 28 september 2009;
- de processen-verbaal van de Kamer van Eerste Aanleg van 6 september 2010 en 11 oktober 2010;
- de bijkomende besluiten van verzoeker van 9 september 2010;
- de bijkomende besluiten van verweerder van 17 september 2010;
- gelet op de tussenbeslissing van 22 november 2010.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 21 februari 2011 :

- Mr. B..., advocaat van verweester;
- De heer D... in de mondelinge uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en conclusies namens eiser;
- De heer dokter C... in de mondelinge uiteenzetting van het standpunt van de DGEC van het RIZIV.

*
*   *
*

Verwijzend naar de tussenbeslissing van 22 november 2010 en verder rechtsprekende ten gronde:

Standpunt van de eisende partij:

1. Met betrekking tot tenlastelegging 1:

Verweester geeft de inbreuk toe en kan zich niet verschuilen achter een falend computerprogramma.

2. Met betrekking tot de tenlastelegging 2:

Uit verschillende verklaringen blijkt dat een aantal verzorgenden werden ingeschakeld om verpleegkundige verstrekkingen uit te

voeren.

Sommige inbreuken worden toegegeven door verweerster.

3. Met betrekking tot tenlastelegging 3:

Verweerster gaat akkoord dat op sommige dagen ten onrechte een toilet werd aangerekend.

*
*   *

Standpunt van de verwerende partij:

1. De tenlasteleggingen 1 en 3 worden niet betwist.

2. Met betrekking tot tenlastelegging 2:

Verweerster meent dat bij de zogenaamde forfait-patiënten een verdeelsleutel moet worden toegepast, vermits per dag de verzorgende slechts eenmaal (van de 2 à 3 keren) langsging en er voor de overige keren ook telkens een verpleegkundige langsging.

In pleidooien benadrukt de raadsman van verweerster dat deze laatste te goeder trouw was en oog had/moest hebben voor de veiligheid of het welzijn van de patiënten die, door een schrijnend tekort aan verpleegkundigen, niet aan hun lot mochten worden overgelaten. Aldus was er overmacht.

Verder wordt verwezen naar een lopend pilootproject waarbij verzorgenden nu toch worden ingeschakeld om toiletten uit te voeren.

*
*   *

BEOORDELING

1. De inbreuken:

In de tussenbeslissing van 22 november 2010 werd al aangehaald dat overmacht enkel kan voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van de betrokkenen die deze gebeurtenis niet konden voorzien *noch voorkomen* (Cass. 9.10.1986, A.C. 1987-88, 778, noot; Cass. 1.6.1988, A.C. 1987-88, 605).

Het sociaal zekerheidsrecht wordt geacht de openbare orde te raken (AH Gent, 16.1.1995, J.T.T. 1995, 309; AH Bergen, 11.12.1992, T.S.R. 1993, 299; AH Antwerpen, 14.2.1992, T.S.R. 1993, 390; AH Bsl, 7.1.1991, Rechtspr. Arb. Br. 1991, 180). Een instelling belast

met een openbare dienst, zoals een sociale zekerheidsinstelling, *mag slechts strikt de voordelen toekennen waarin de wet voorziet*, onder de voorwaarden die daarvoor gelden, zoniet worden gelden afgewend van hun wettelijke bestemming en onttrokken aan de gemeenschap van gerechtigden, wat de werking van de openbare dienst in het gedrang brengt (W. VAN EECKHOUTTE, Sociaal Compendium SZR, 2009-2010, p. 106, nr 10161). Zo kan getwijfeld worden of alle bepalingen van de sociale zekerheidswetgeving van openbare orde zijn, moet minstens aangenomen worden dat de bepalingen die *het toepassingsgebied* (Cass. 3.10.1988, Soc. Kron. 1989, 41; Cass. 24.4.1989, J.T.T. 1989, 295), de *vaststelling* (Cass. 28.2.1994, R. Cass. 1994, 166) en de bepalingen betreffende de *berekening van de vergoeding* en de verjaring van openbare orde zijn.

De ziekte- en invaliditeitsverzekering, als onderdeel van het sociaal zekerheidsrecht, is dan ook van openbare orde (AH Antw. 6.4.1993, T.S.R. 1993, 418; AH Antw. 2.2.2004, Soc. Kron. 2004, 338; AH Antw. 13.1.2004, Soc. Kron. 2004, 336) en de voorwaarden tot toekenning van uitkeringen **moeten strikt worden uitgelegd** (AH Bergen, 28.6.1995, I.B. Riziv, 1996/ 3, 358).

De nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen, als onderdeel van de ZIV-wetgeving, waarin de voorwaarden voor een tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging wordt vastgesteld en een **limitatieve opsomming** wordt gegeven van de geneeskundige verstrekkingen waarvoor tussenkomst in de kosten is voorzien, is van openbare orde en moet dus eveneens *strikt worden geïnterpreteerd*. Men kan dus geen uitspraak "naar billijkheid" doen (AH Antw. 28.2.2006, Soc. Kron. 2006, 476; AH Antw. 22.2.2005, Soc; Kron. 2006, 473; AH Bsl, 10.4.2003, B.I. Riziv 200": 3; zie ook: Cass. 18.9.1995, Soc. Kron. 1996, 12 m.b.t. de ZIV-wet in het algemeen)

De zorgverlener kan de bepalingen van de nomenclatuur niet terzijde schuiven door te verwijzen naar het algemeen (maatschappelijk) belang en/of het belang en/of welzijn van de patiënt(en).

De al of niet goede trouw zou een rol kunnen spelen bij het opleggen van een administratieve geldboete (ter zake niet van toepassing, vermits dienaangaande verjaring is opgetreden), maar niet bij de terugvordering als herstelmaatregel.

Er kan overigens getwijfeld worden aan de goede trouw van verweerster, vermits aan minstens één verzorgende gevraagd werd op het verzorgingsblad af te tekenen met de naam "E...", voornaam van een verplegende (zie verklaring van E... d.d. 29.9.2003) of met naam "A...", voornaam van verweerster (zie verklaring van F...d.d.

5.12.2003) en dit omdat “zij anders problemen zou hebben” (sic ibidem).

Dat er **nu** een pilootproject zou bestaan om verzorgenden ook toe te laten toiletten uit te voeren, speelt niet de minste rol bij de beoordeling van inbreuken die meer dan 5 jaar geleden werden begaan.

De eventuele goede trouw zou hoe dan ook nooit overmacht kunnen inhouden (zie supra).

2. De (teruggevorderde) bedragen:

Eisende partij heeft de bedragen oordeelkundig begroot.

Twijfel werd terecht geïnterpreteerd in het voordeel van verweerster:

- vermits verzorgende F...moest tekenen met de voornaam “E...” of “A...” --- en er aldus manifest bedrog werd gepleegd --- kon niet uitgemaakt worden welke zorgen zij daadwerkelijk verleende, vermits ook verweerster A... en twee verplegenden E... heetten.

- ook waar het verpleegplan ontbrak kon niet worden nagegaan wie de zorgen verstrekke.

De door verweerster voorgestelde ventilatie moet worden afgewezen:

- partijen worden geacht 1. loyaal mee te werken aan de bewijsvoering en waarheidsvinding en 2. een loyale proceshouding aan te nemen. Verweerster beloofde in het kader van het onderzoek verscheidene keren documenten of werklijsten over te maken om een mogelijke ventilatie te kunnen uitwerken (zie verklaring van verweerster d.d. 31.1.2005: “ ... Ik zal nakijken welke documenten, werklijsten ik nog in mijn bezit heb van G..., H... en I... en **bezorg u de documenten binnen de 14 dagen ...**”; zie tevens de verklaring van verweerster d.d. 28.4.2005: “... de lijsten wensen na te kijken alvorens ons hiermee akkoord te stellen ...”). Pas 5 jaar later, bij brief van haar raadsman van 30 augustus 2010, worden documenten meegedeeld (die ook al aangekondigd werden in de eerste conclusies d.d. 15.6.2009) waaruit zou moeten blijken dat er telkens één maal per dag ook een verpleegkundige zorgen verleende. Dergelijke proceshouding en dergelijk verweer kan onmogelijk loyaal genoemd worden. Bovendien is de mededeling dermate laattijdig dat deze (eenzijdig opgestelde) documenten elke geloofwaardigheid ontberen.

- ten overvloede: zelfs al zou één maal daags **ook** een verpleegkundige zijn langs geweest, dan nog werd de nomenclatuur niet strikt gerespecteerd. De nomenclatuur voorziet niet in een

ventilatie wanneer verpleegkundige verstrekkingen deels ook onreglementair worden uitgevoerd door verzorgenden.

*
*   *

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Verder recht sprekende op tegenspraak en ten gronde.

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond;

Veroordeelt verweerster tot betaling aan eisende partij van het bedrag van € 57.192,33;

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 16 mei 2011 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door :

- Jan VERMEIR, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg;

- Martin VOLCKE, griffier.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Jan VERMEIR

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Jan VERMEIR, magistraat-voorzitter, en dokters Els DE BAERDEMAEKER en Bernard DEBBAUT, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede de dames Kristien SCHEEPMANS en Ingrid VAN DEUREN, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de verpleegkundigen.

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier.